

Det er hans Ideal, og den Lænke har han fremfat tidligere. Han henviser til, at man i England har saadant privat Redningsvæsen, som gaar meget godt, men, saa vidt mig bekjendt, og som vel ogsaa det ærede Medlem bekjendt, lader Redningsvæsenet i England overordentlig meget tilbage at ønske. Det er ikke mange Aar siden, at der foregik en Stranding ud for en større Bys Havn, hvor en Redningsbaad og Mandstak var til Stede, men dette stod og saae med koldt Blod paa, at Besætningen og en hel Del Passagerer gik tilgrunde, uden at det var muligt at faae det til at gaa ud. Noget Saadant kan ikke passere ved vort Redningsvæsen paa de danske Kyster. Jeg vil indrømme, at der maatte i et enkelt Tilfælde kan have manglet Lyst hos Mandstaket til at gaa ud, men i Almindelighed tror jeg, man maa sige, at det danske Redningsmandstak er meget beredvilligt til at gaa til det i det Hele taget farefulde Foretagende at redde deres Medmenneskers Liv; thi man maa ikke glemme, at idet de redde de andre Menneskers Liv, vove de deres eget. Jeg tror derfor ikke, at vort Redningsvæsen vilde vinde ved at blive privat, og om der ogsaa ad privat Vej kunde staffles nogle faa af de Midler til Stede, som det nu koster Staten at holde Redningsvæsenet, saa har det i og for sig mindre at betyde, da hele Udgiften ikke er saa overordentlig stor i Forhold til det Formaal, som naas derved, og det vil efter min Mening, i det Mindste, for saa vidt jeg forstaaar at danne mig en Mening derom, ikke bidrage til at gjøre Redningsvæsenet bedre, at det bliver privat; thi der er i Nærheden af de Steder, hvor Redningsforetagenderne ske, ikke Folk, som ere i Stand til at bære nogen af Udgifterne derved. Det er ikke hos os som i England, hvor Redningsbaadene for en stor Del kunne gaa ud fra Havn. Det er altsaa større Fartøier, som der kunne have, og det er saaledes forbundet med mindre Fare at foretage disse Redningsforsøg. Her er det derimod paa aaben Ryst, hvor Baadene skulle være lettere, fordi de skulle kunne slæbes op paa Land og igjen sættes ud. Forholdet er i det Hele taget væsentlig forskjelligt i denne Henseende, lige som ogsaa Forholdene i Nærheden af det Sted, hvor Brugten af Baadene skal finde Sted. Der bor ingen Folk, som ere saaledes situerede i pekuniær Henseende, at de kunne yde synderlig Bidrag til Redningsvæsenet. Jeg tror derfor, at det er meget heldigt, at Staten har taget denne Sag i sin Haand, og at det fremdeles vedbliver at være Staten, der bestjæftiger sig dermed. Den hele Udgift til Redningsvæsenet er, som det blev udtalt af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), aarlig omtrent 57,000 Kr., og i Gjennemsnit reddes der mellem 150 og 200 Menneskeliv derved aarlig, saa at det vil ses, at i Forhold til den Nytt, Redningsvæsenet stifter, medfører det ikke nogen særdeles stor Udgift. Jeg kunde være enig i, hvad der blev udtalt af det

ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb), at det vilde være heldigt, om man gav større Belønninger til de virkelig flinke Folk, som udføre Redningsforetagenderne; thi det er aabenbart en ringe Betaling, man byder disse Mennesker for at vove deres Liv, og det vilde sandsynligvis ogsaa have til Følge, at deres Vær noget mere ansporedes, thi man maa huske paa, at de Mennesker, som væsentlig give sig af dermed, ere Folk, som ere aldeles uformuende, og for hvem en lille Pengenhjælp har ikke ringe Betydning. I denne Henseende ser jeg ganske enig med ham; men jeg maa fastholde, at jeg tror, at Redningsmandstaket paa vore Redningsstationer i Reglen og paa meget faa Undtagelser nær udfører sit Hverv paa en særdeles fyldestgjørende og tilfredsstillende Maade.

Sagb: Jeg kan være enig med den sidste ærede Læser i, at det neppe vilde gaa an at gjøre Redningsvæsenet til en privat Institution som i England, idet det jo er vel bekjendt, at der neppe gives noget Folk paa Jorden, der i saa højt Grad som det engelske Folk ved privat Initiativ udfører de mest storartede Foranstaltninger i filantropisk Retning. I denne Retning tror jeg, at England er saa enestaaende, og at man i Almindelighed vil gjøre feil Regning, naar man fra, hvad der foregaar, vilde drage en umiddelbar Slutning til os eller andre Nationer. Men netop fordi det er en Giendommelighed ved den engelske National karakter, og man, naar man har haft Leilighed til personlig at se det, græbes af den højeste Grad af Sympathi, og jeg kan sige Beundring for denne Egenkab hos det engelske Folk, uafhængig af de Følelser, man ellers maatte være for dette Folk, netop derfor tror jeg, det er Uret, naar den ærede Læser har hentydet til en Historie, som for nogle Aar siden offentlig var paa Dmtale, og som i det Mindste jeg fik det Indtryk, var meget ensidig, for ikke at sige uretfærdig refereret. Naar det ærede Medlem vil vindicere os den Ros, at Sligt kun kunde foregaa i England, men aldrig her, saa paastaar jeg, at denne Beskyldning ikke bør udtales i denne Sal mod det engelske Redningsvæsen. Jeg er fuldt forviiset om og har til en vis Grad Erfaringens Vidnesbyrd for, at Beskyldningen ikke er sand. Jeg vil altsaa tilbagevise denne Paastand og den dertil knyttede altfor ubetingede Anerkjendelse af vort danske Redningsvæsens fortrinlige Tilstand fremfor det engelske, som den ærede Læser vistnok kun kjender meget lidet til. Man kan se Redningsvæsenet i sin umiddelbare Nærhed, men han kjender neppe, hvad der foregaar paa de lange og store Strækninger, som ligge fuldstændig uden for hans Sagttagelse. Jeg har forøvrigt ogsaa i hans umiddelbare Nærhed set Redningsmandstaket vægre sig ved at gaa ud, medens private Folk frivillig